

K 7/M 45

120000869102

**ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА**

**54.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
15 - 30.03.2014
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**54.
INTERNATIONAL FESTIVAL
15 - 30.03.2014
RUSE, BULGARIA**

**RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE**

**ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА**
NBG Group

K 7/M 45

248313

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

54. Международен фестивал **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

член на Европейската асоциация на фестивалите

15 – 30 март 2014

Шарон Кам и приятели

ШАРОН КАМ кларинет
ИЗАБЕЛЕ ВАН КОЙЛЕН цигулка
УЛРИКЕ-АНИМА МАТЕ цигулка
ФОЛКЕР ЯКОБСЕН виола
ГУСТАВ РИВИНИУС виолончело

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869102

Посолство на Израел в България

29 март, събота, 19 ч.
Доходно здание

ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА
NBG Group

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION
Фондация Америка за България

Инвестбанк|АД

tel

Montupet

ПРОГРАМА

I.

ЙОХАНЕС БРАМС

(1833 – 1897)

Квинтет оп. 115, си минор (1891/1892)

Allegro

Adagio

Andantino. Presto non assai ma non sentimento

Con moto

II.

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

(1756 – 1791)

Квинтет KV 581, ла мажор (1789)

Allegro

Larghetto

Menuetto

Allegretto con Variazioni

Тази вечер е посветена на кларинета. На *меланхоличния певец на оркестъра, който е особено подходящ за сериозните настроения в творбите на един старец композитор* (Брамс), на инструмента, който Моцарт олицетворява с *човешки глас - изразителен, мек чувствен и любвеобилен*. И двата квинтета са инспирирани както от приятелството на композиторите с известни кларинетисти – виртуози, така и от възхищението им от тембъра на инструмента: *...пълнозвучен, задушевен* (Брамс), *с богат диапазон, подвижен, изразителен и лиричен* (Моцарт).

В последните си три камерни произведения, създадени в периода 1891–1893, Йоханес Брамс за пръв път използва кларинет в камерните си съчинения. И неслучайно, а именно в контекста на тембровото звучене, е свързано означението за възможната замяна на кларинета с виола.

Вдъхновението идва от великолепия кларинетист Рихард Мюлфелд, който заедно с квартета на Й. Йоахим осъществява премиерата на триото и квинтета на 12 декември 1891 в Берлин. Възторгът от чутото вдъхновява присъстващия там майстор на историческата живопис Адолф Менцел да изобрази Мюлфелд като гръцко божество.

По хронологичен ред първо възниква Трио оп. 114. След завършването му Брамс с чувство за хумор пише на своя издател: *то е близък на друга, значително по-голяма глупост, която скоро искам да покажа на бял свят*. Става дума за **Квинтет оп. 115** – творба, която по особен начин представлява като че ли поглед назад и прощаване – картините от миналото – радост, страдание, тъга, надежда преминават пред погледа на стария маестро и той отново ги възражда в меки, приглушени тонове.

Квинтетът синтезира най-значимите елементи в творческата концепция на Брамс: изкусно владеене на вариационните принципи, постигане на пределна изразителност с минимум средства, единство на цикъла чрез обща основа на темите в отделните части. Композиционно той е близък до формата на старите сюити и дивертименти или по-точно към типа сюита с вариации, в които цялата творба представлява ред от вариации, а темата се изгражда постепенно и се излага цялостно във финала.

В. А. Моцарт пръв открива *прелестта* на кларинета, неговото *меко сладостно дихание*, прозрачна дълбочина и неизчерпаема гъвкавост. Запознанството му с изключителния кларинетист Антон Щадлер през 1784 прераства в истинско лично и творческо приятелство. **Квинтетът**, посветен на Щадлер, е написан през 1789 и изпълнен на 22 декември същата година на благотворителен концерт. На 8 април 1790 Моцарт сам слага заглавието *Щадлер квинтет* и заявява: *Това е най-хубавото, което съм написал през целия си живот*.

Уникалността на творбата произтича от уелото сливане на елементите на камерния и концертен жанр. Концертността в първата част откриваме в отчетливото разделяне на солиращ кларинет и акомпаниращи струнни, в линейността на водещия глас, съпоставена с акордовата хармоничност на акомпанимента, в непрекъснатото и оригинално взаимодействие помежду им. Във втората, бавна част нежният диалог между цигулките и кларинета изгражда изпълнена с много лирика атмосфера, на която контрастира галантния, с отзвучи на селски празник, *Менует* с две триа. Финалът е тема с вариации. Развитие на музикалния материал е изключително активно с гъвкавост на мелодическото мислене. Кларинетът за малко заглъхва, но преди финала отново поема главната роля.

Бях толкова радостен, възторжен и въодушевен от изпълнението на Щадлер на премиерата, че веднага му обещах да му напиша концерт за кларинет.... и го направих. (В. А. Моцарт)

Списание *Грамофон* определя кларинетистката Шарон Кам като артист с изключително богато въображение и индивидуалност. Нейните записи показват еднаквата лекота, с която тя представя както класически произведения, така и съвременна музика и джаз.

Шарон Кам е родена в Израел, където се обучава при Ели Ебан и Хаим Тауб. След дебюта ѝ с Израелската филхармония и Зубин Мета, когато е само на 16 години, нейн ментор става Исак Щерн. По-късно завършва *Juilliard School of Music*, където учи при Чарлс Найдик. През 1992 печели Международния конкурс *ARD* в Мюнхен и оттогава свири с най-известните оркестри в САЩ, Европа и Япония.

Като любител на камерната музика често си сътрудничи с Хайнрих Шиф, Кристиан Тецлаф, Антие Вайтхаас и Табеа Цимерман. Редовно прави рецитали с пианиста Ларс Фогт и е чест гост на неговия фестивал *Spannungen* в Хаймбах, Германия, както и на фестивалите във Вербие, Ризар, Корк и Делфт. Висока оценка както от критиците, така и от публиката, получава за съвместните си проекти с пианиста Итамар Голан, които продължават повече от десетилетие. Продължава и започналото през миналия сезон сътрудничество с Енрико Паче и Даниел Мюлер-Шот, с които свири в *Концертгебау*, Амстердам.

По случай 250-годишнината от рождението на В. А. Моцарт, Шарон Кам изпълнява Моцартовия концерт за кларинет в телевизионно предаване, излъчвано на живо в 33 страни от *Estates Theatre* в Прага. Неотдавнашният ѝ запис на Моцартовия концерт за кларинет и Кларинетния квинтет, реализиран заедно с Изабеле ван Койлен, Улрике-Анима Матé, Фолкер Якобсен и Густав Ривиниус и с *Haydn*

Philharmonie, получава висока оценка и изпълнява мечтата ѝ да запише тези две произведения на басет кларинет.

Богатата ѝ дискография е наистина забележителна. Шарон Кам получава престижната награда *Инструменталист на годината* на *ECHO Classics* за два записа: този на концертите на Вебер, реализиран с Курт Мазур и Оркестъра на *Гевандхаус* в Лайпциг (*Teldec*) и съвместния CD с Радиооркестъра на Лайпциг, който включва творби от Шпор, Вебер, Росини и Менделсон (*Edel Classics*). Дискът ѝ *American Classics* с Лондонския симфоничен оркестър под диригентството на нейния съпруг Грегор Бюл е премиран с наградата на *Deutsche Schallplattenkritik*. За *Edel Classics* издава компактдиск с произведения на Риц, Брух (заедно с брат си Ори Кам) и Вебер, а също и дисковете *Сувенири* (с Итамар Голан) и *Брамс – сонати и трио* (с Мартин Хелмхен и Густав Ривиниус).

През този сезон предприема турне с Вюртембергския камерен оркестър с диригент Рубен Газарян, за да представи новия им запис *Опера!* по арии от Росини, Пучини, Волф-Ферари и др. за кларинет и камерен оркестър.

Шарон Кам прави премиери на редица съвременни произведения, включително и на Концерта за кларинет и квартет на Кшищоф Пендереcki, както и на концертите за кларинет на Хърбърт Уилис, Иван Ерьод и Петер Ружичка.

Сезон 2013/14 отвежда Шарон Кам в такива зали като *Arts Center* в Сеул, *Barbican Centre* в Лондон, *Palais des Beaux-Arts* в Брюксел, *KKL* в Люцерн, *Frauenkirche* в Дрезден и *Alte Oper* във Франкфурт.

От момента на нейния пробив през 1984, когато печели конкурса на *BBC* за *Млад музикант на годината*, до днес *Изабеле ван Койлен* има зад гърба си дълги години успешно пребиваване в света на музикалното изпълнителство.

Свири на цигулка и виола с еднаква енергичност, изпълнява камерна музика във всяка възможна комбинация, дирижира и камерни оркестри. Откриваме тази многостранност в 20-те години интензивно сътрудничество с холандския пианист Р. Браутигам, в концертите ѝ с мецосопраното К. Стотейн, в диригентската ѝ работа с Норвежкия камерен оркестър, в основания от нея фестивал за камерна музика в Делфт, в майсторските класове или в изявите ѝ като солист с оркестри като Кралският *Концертгебау* оркестър, Берлинската филхармония или *ННК*, Токио.

Интереса си към класическия репертоар *Изабеле* съчетава изключително успешно със създадени през 20. и 21. век творби като концертите на А. Дютыйо, Д. Адамс, Л. Ауербах, О. Кнусен и Б. Дийн. В репертоара ѝ присъстват и редица написани специално за нея концерти на Тео Лувенди, Ерки-Свен Тюр и др.

През последните десетилетия реализира множество записи. Сред най-новите са Концертът за цигулка на Берг (*Chandos*), сонатите за цигулка и пиано от Р. Щраус, Н. Рота и Респиги (*Channel Classics*), Моцартовият концерт за кларинет и Кларинетният квинтет, реализиран заедно с Шарон Кам (*Berlin Classics*), *Голдберг* вариациите на Бах съвместно със струнното трио *Леополд* (*Hyperion*) и всички произведения за цигулка и пиано от Прокофиев съвместно с Р. Браутигам (*Challenge*). През май 2013 ансамбълът ѝ реализира компактдиск, озаглавен *Танго!* с музика на Астор Пиацола за *Challenge Records*, който излиза заедно с документален DVD/Bluray.

От есента на 2012 е преподавател по цигулка, виола и камерна музика в Университета по изкуствата в Люцерн.

Родена в Германия, **Улрике-Анима Мате** учи цигулка при Ф. Зьолди в Базел, при Д. Делей във Висшето училище *Джулиард* в Ню Йорк и при Т. Варга в Детмолд. Благодарна е за подкрепата и на Ш. Вег, Г. Шебьок и Р. Серкин. Следващите спирки в нейния творчески път са дългогодишното ѝ участие във воденото от Серкин *Marlboro School of Music*, в *Open Chamber Music* на Вег в Корнуол, както и изучаването на барокова цигулка в *Скола Канторум* в Базел.

През 80-те години печели някои значими международни награди като Първа награда на Немския музикален конкурс в Бон през 1986, Първа награда на кастинг за млади концертни артисти в Ню Йорк през 1988, както и Наградата на публиката на конкурса *Кралица Елизабет* в Брюксел през 1989.

Като солист концертира с Чешката филхармония, Симфоничния оркестър на Далас, *Камерата* в Залцбург, Камерния оркестър на Щутгарт, Щаатскапеле Ваймар и оркестрите на Полското и Унгарското радио.

Участва в редица престижни фестивали, сред които *Berliner Festwochen* и *Luzerner Festwochen*, фестивалите в Шветцинген и Лудвигсбург, на Международния фестивал за камерна музика в Локенхаус.

Нейни партньори в камерната музика са музиканти като А. Лонквих, М. Киршнерайт и Б. Канино. Улрике-Анима Мате записва за фирми като *Harmonia Mundi* и *Dorian Recordings*. От 1999 е професор във Висшето музикално училище в Детмолд, където преподава и барокова цигулка.

Роден и израснал в Хановер, **Фолкер Якобсен** започва да учи виола още на 7-годишна възраст. Учи в Хановер при К. Пол, след което завършва следването си при проф. Б. Вестфал във Висшето музикално училище в Любек. Освен ранното и интензивно занимание с камерна музика,

особено важна за неговото формиране се оказва и съвместната му работа с В. Левин, с членовете на квартетите *Emerson, Juilliard* и *Alban Berg*. По време на двугодишното си следване във Виена той задълбочава професионалните си и приятелски отношения с починалия през 2005 виолист Т. Какушка.

През 1989 заедно с трима свои колеги основава прочутия днес квартет *Артемис*. Спечелвайки важни първи места на редица международни конкурси – ARD в Мюнхен, *Premio Paolo Borciani* в Реджо Емилия, той развива забележителна кариера в света на камерната музика.

Концертира с ансамбъла по всички големи музикални центрове и фестивали в Европа, Северна и Южна Америка, Япония и Австралия. Следва и издаването на многобройни записи първо от лейбъла *Ars Musici* и после ексклузивно от *Virgin/EMI*, които носят на ансамбъла редица награди от *Echo*, почетно членство в Дружеството *Бетовенхаус* в Бон, както и два филма на известния режисьор Б. Монсенжон.

През 2007, когато е на върха на кариерата си в квартет *Артемис*, Якобсен решава да се преориентира в професионално отношение. По повод оттеглянето му от квартета *Франкфуртер Алгемайне Цайтунг* коментира: „*Артемис*“ и до днес, в световен план, си остават най-добрите от най-добрите.

Още като част от ансамбъла, педагогическата работа заема важно място в живота на Фолкер Якобсен – професор в Университета по изкуствата в Берлин и *Master in residence* в Музикалната капела *Кралица Елизабет* в Брюксел.

От 2007 насам е професор по виола във Висшето училище за музика и театър в ХанOVER. Той е еднакво търсен и като преподавател в международни майсторски класове, и като камерен музикант със сценични партньори от ранга на Рено и Готие Капюсон, Л. У. Андснес и Ю. Банзе. От съвместната работа със съвременни композитори от новото поколение като Й. Видман, Б. Дийн, М. Сотело и Т. Лархер възниква и особенният му интерес към новата музика.

Густав Ривиниус е първият и единствен немски музикант със златен медал от Международния конкурс *Чайковски* в Москва през 1990, когато получава и специалната награда за най-добра интерпретация на композиция от Чайковски. Оттогава сътрудничи с водещи музиканти, оркестри и диригенти по цял свят.

Работи със Симфоничния оркестър на Баварското радио и Л. Маазел, с Чешкия филхармоничен оркестър и В. Нойман, с прочутите *Бамбергски симфоници* под диригентството на Хорст Щайн, с Лондонската филхармония и Хайнрих Шиф, с Московската филхармония и Д. Китаенко, със

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION

Фондация Америка за България

ПОСОЛСТВО НА ИЗРАЕЛ
В БЪЛГАРИЯ

Istituto
Italiano
di
Cultura
SOFIA

Австрийско посолство

София

PROF. V. STOYANOV
NATIONAL SCHOOL
OF ARTS - RUSE

Русе
арм

Облачно-гиз.ДП.Р.У.С.Е.

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО

BNR